

vindicere, men har talt meget forsigtig om det Spørgsmaal, hvorvidt der tilkommer Regjeringen uden Rigsdagens Sanktion Ret til at indgaa internationale Overenskomster angaaende Brugen af vort Østerritorium. Jeg vil nu haabe, at man kunde enes om, at en saadan Ret ikke tilkom Regjeringen, men maatte sanktioneres af Lovgivningsmagten. Jeg skal af Hensyn til Tiden ikke gaa ind paa selve Spørgsmaalet. Jeg paa- skjønner, som sagt, den Forklaring, den meget ærede Minister har givet af denne Sætning, at dette Spørgsmaal slet ikke præjudiceres ved denne Sag, at saadanne internationale Overenskomster ialtsald ikke vilde komme til at gjælde uden Rigsdagens Sanktion, naar den gjældende Ret krævede en saadan Sanktion. Ogsaa dette er en Indrømmelse til Forstaaelse deraf. Den tredie Indrømmelse eller formildende Fortolkning, den høitærede Minister gav af disse Ord, var den, at Overenskomsten ogsaa kunde gaa ud paa at faae Fremmede yderligere fjernede fra Kysten, end Østerritoriet ellers giver Lov til. Alt dette er i Grunden meget godt; men det forekommer mig, at denne mildere Stilling til denne Sætning, som den høitærede Minister igennem sine Udtalelser har taget, maa opmuntre den meget ærede Minister til at indbetomme, hvis det nu var Thingets Dnsse, jeg udtaler her, hvad jeg naturligvis ikke veed, med Hensyn til at lade den omtalte Sætning gaa ud. Dette ubeløkker ingenlunde, hvis Forholdet skulde vise sig saaledes, naar denne Lov var traadt i Kraft, at en anden Forandring maatte anses ønskelig ligeoverfor denne eller en lignende Situation, at en saadan Forandring da kunde paany drøstes og vedtages. Jeg skal ikke udvikle mig videre om dette Punkt, jeg har kun gjort disse Bemærkninger med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde søge at blive hurtig færdig med denne Sag, eller at man skulde anbefale dens Henviisning til et Udvalg. Hvis imidlertid den høitærede Minister ikke udtaler sig nærmere, skal jeg ikke senere stille noget Forslag om Udvalg, men forbeholde mig til 2den Behandling at stille Forslag om, at de nævnte Ord udgaa, og da lade det bero paa Forhandlingen og Afstemningen derom, hvorvidt man kan naae den af mig antydede Dei ved Behandlingen af denne Sag.

Justitsministeren (Melleman): I Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer vil jeg sige, at jeg ogsaa maa forbeholde mig min Stilling til et saadant eventuelt Ændringsforslag. Jeg kan ikke nu udtale Noget derom, navnlig da det fremgaar af den ærede Talers Ytringer, at der altsaa maasse er foresatbet forskjellige Ting her med min Kollega Indenrigsministeren, som jeg maa gjøre mig nærmere bekendt med, inden jeg tager en bestemt Stilling.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens forestaaende 2den Behandling indkaldtes til næstkommende Fredag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Forandringer i Loven af 21de Marts 1855 om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 79—80.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Bærenge: Jeg skal ligeledes anbefale dette lille Lovforslag, som gaar ud paa at afskaffe en ikke tilsvarende Afgift, der er indført ved Loven af 21de Marts 1855, som siger, at ethvert Skib, som antommer i nogen særskilt Havn, skal erlægge 1 Rdlr. i Ankerpenge, der, som hidtil, tilfalder Amtsattikassen; dog skulde de Skibe, som bevislig kun søge Nødhavn eller fra Færøerne af drive Fisteri, være fritagne for denne Afgift. Der har meget længe været ført Klage fra fremmede Skipper over det Urimelige i, at de skulde betale eller erlægge en Afgift til den særskilte Amtsattikasse; man har nu ikke troet, at man burde holde paa denne Afgift, og man har derfor foreslaaet den afskaffet. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget.

Berg: Der er et Punkt i dette Lovforslag, som jeg er en Modstander af. En Betaling af 100 Kr. for at etablere en Handel paa Færøerne er efter min Formening et meget høit Gebyr, og naar det hidtil har været 4 Kr., maa det efter min Formening skjænktes nærmere Overveelse, hvorvidt man kan gaa til et saadant meget forhøjet Gebyr. Man siger, at det lavere Gebyr har ført til, at der saa godt som i enhver Bygd er opstaaet Handel, men hvis man forhindre det, man kalder Høsthandel, Handel, der forbindes med anden Næringsdrift, hvorledes vil man da ikke ofte komme til at stille disse Folk paa Færøerne, hvor Afstandene kunne være meget betydelige? Jeg skal ikke opholde det høie Thing med at gaa nærmere ind paa denne Betragtning; men endssjøndt jeg erkjender, at det er ønskeligt